

גליון היכל הקודש

וועכענטליכע גליון ארויסגעגעבן דורך
מוסדות היכל הקודש ברסלב וויליאמסבורג
עתיסדה ע"י כ"ק מרן פוהרא"ש ז"ע

זמנים (NYC)

הדלקת הנרות.....8:07
מוצאי שבת.....9:38
שיעורים כסדרן
נ"ך.....דברי הימים א' י"ח-י"ט
בבלי.....כתובות י'
ירושלמי.....סנהדרין ח'
תוספתא.....נדה ג'
רמב"ם.....נזקי ממון י"ג

שעה 11, גליון 46 (561)

פרשת בלק, י"ז תמוז, אבות פרק ו', שעת תשפ"ב לפ"ק

מוהרא"ש דערציילט די דריי וואכן

מיר טרעטן יעצט אריין אין די טעג פון "בין המצרים" - די דריי וואכן צווישן שבעה עשר בתמוז און תשעה באב; מענטשן באטראכטן די צייט אלס טרויעריגע מרה שחורה'דיגע טעג, עס זעט עפעס אויס ווי געפאלענע נידעריגע טעג, ווען מען איז זייער ווייט פונעם אייבערשטן, מען קען דעמאלט נישט דינען דעם אייבערשטן געהעריג. דער אמת איז אבער נישט אזוי. נאר פונקט פארקערט, די טעג זענען גרויסע טעג, וואס זענען ספעציעל מסוגל נאנט צו ווערן צום אייבערשטן, נאך מער און גרינגער פון א גאנץ יאר.

מען האט אמאל געזאגט פאר רבי נתן, אז ערליכע אידן פלעגן זאגן אז אין די טעג פון בין המצרים פאלן זיי פון זייערע מדריות. האט רבי נתן געזאגט אז דאס איז נישט אמת, פארקערט, די טעג קען מען גרינגער שטייגן, און ווערן נאנט צום אייבערשטן, אזוי ווי מען זעט ביי א קעניג אז ווען ער איז אין זיין פאלאץ איז שווער צו צוקומען צו אים, אבער ווען ער איז אויפ'ן וועג, אויפ'ן גאס, איז א סך גרינגער צו קומען צו אים. די זעלבע יעצט - "בין המצרים" - ווען דער אייבערשטער איז פביכול אין גלות, איז ער נאך מער נענטער צו אונז, און מיר קענען נאך גרינגער און שטארקער צו קומען צו אים, און צו רעדן צו אים.

די דריי וואכן זענען איין און צוואנציג טעג, דאס איז די גימטריא פונעם שם אק"ה, וואס דער שם ווייזט אז אפילו ביז יעצט איז מען נישט געווען וואויל, קען מען 'פון יעצט' אנהייבן צו זיין וואויל און ערליך, אזוי ווי דער רבי זאגט (ליקוטי מוה"ר חלק א' סימן 1) אז דער שם ווייזט "אנא זמין למהוי", וואס דאס מיינט אז אפילו מען איז נישט געווען גוט ביז יעצט, הייבט מען אן פון יעצט צו זיין גוט.

א טייערע אוצר לאזט מען נישט אפן און הפקר, מען נעמט עס ארום און מען פארזיגלט עס מיט אסאך שלעסער, כדי עס זאל נישט אנקומען צו דעם נישט ריכטיגן מענטש, וואס דארף עס נישט באקומען. די זעלבע איז יעצט, אזוי ווי די דריי וואכן <<<<<

א גוט ווארט

דער פראבלעם איז נישט "וואטס-עפפ", דער פראבלעם איז אז דער מענטש אנטלויפט פון זיין לעבן. טעקסט מעסעדזש איז אויך שעדליך ווען מען נוצט דאס אנוועק צו לויפן פונעם לעבן; איך זע ביי בחורים, ווי נאר זיי באקומען א טעלעפאן - שרייבן זיי זיך איין אויף גרופס, עס גייט אנוועק די טאג, די קאפ און די מוח, מען ווערט א קנעכט פאר'ן טעלעפאן.

אז דו דארפט האבן וואטס-עפפ פאר פרינסה, פאר קאר סערוויס - איז דאס נישט קיין פראבלעם, קענסט דאס האבן, אבער זאלסט זען נאר צו האבן די אייגע קאנטאקט, די איין גרופ און נישט מער. אז דו וועסט האבן נאך קאנטאקט; דער וועט דיר שיקן נאר איין בילד, א צווייטער וועט דיר שיקן נאר א גענעץ און א דריטער א סניס - ביסטו פערטיג, ביסטו פארקנעכטעט, דיין ווייב אן אלמנה און דייע קינדער יתומים.

(עצתו אמונה חסת תשפ"ב)

א ווארט אויף די פרישה

לא הביט און בעיקב ולא ראה עמל בישראל, ה' אלקיו עמו ותרועת מלך בו. דער מדרש זאגט (פמדרב ובה כ. ס): דער אייבערשטער קוקט נישט אויף די עבירות פון די אידן נאר אויף זייער גאונות.

דער הייליגער רבי זאגט (ליקוטי מוה"ר חלק א' סימן רפ"ב): אז א מענטש דארף זיך אליינס דן זיין לפי זכות, ער דארף קוקן נאר אויף די גוטע זאכן וואס ער טוט און זיך מחי' זיין מיט דעם און נישט קוקן אויף די שלעכטע חלקים. און אזוי אויף ביי א צווייטן איד דארף מען קוקן נאר אויף יענעמ'ס גוטע חלקים, און נישט אויף יענעמ'ס שלעכטע.

באמת גייען די ביידע זאכן צוזאמען, ווען א מענטש קוקט ביי זיך נאר אויף זיין גוטע, דעמאלט איז ער פרייליך און ער קוקט ביי יענעם אויך נאר די גוטע. ווען א מענטש זעט אבער נאר די שלעכטע ביי זיך ווערט ער א דערביטערטער מענטש, און ער זעט נאר שלעכטע ביי יעדן איינעם.

דאס איז פשוט אין פסוק, דער פסוק גייט ארויף אויף יעדן איד, לא הביט און בעיקב - מען זאל נישט קוקן אויף די שלעכטע פון די פשוטע אידן, ולא ראה עמל בישראל - און אויף נישט קוקן די שלעכטע אויף צדיקים. ווי אזוי איז מען זוכה צו דעם? ה' אלקיו עמו - ווען מען ווייטט אז דער אייבערשטער איז שטענדיג מיט אים, נישט קיין חילוק וואס ער האט געטון, האט אים דער אייבערשטער נאך אלץ ליב און ער איז מיט אים. דעמאלט וועט ער וויסן אז, ותרועת מלך בו - דער אייבערשטער האט ליב יעדן איד ווי אזוי ער קוקט נאר אויס.

דאס איז פשוט וואס דער מדרש זאגט אז דער אייבערשטער קוקט נישט אויף די שלעכטע פון אידן נאר אויף זייער גאונות, דער אייבערשטער קוקט נאר אויף דעם וואס א איד האלט זיך שטארק מיט זיינע מצות ומעשים טובים, ער פריידט זיך מיט דעם, און ער קוקט נישט אויף די שלעכטע חלקים וואס ער האט, דאס איז זייער חשוב ביים אייבערשטן.

לאמיר זיך פארנעמען צו דן זיין לפי זכות יעדן איינעם, קודם אנהויבן ביי זיך אליין, קוקן נאר אויף די גוטע וואס מ'האט, דאס מאכט אז דער מענטש זאל ווערן פרייליך און רואיג. נישט ווערן נאר דערביטערט אז דאס און יענץ איז נישט גוט, ווייל וועט מ'קוקט אויף די שלעכטע חלקים, ווערט מען טרויעריג און אנדערעגעשלאגן, און דאן זעט מען אויף נאר דאס שלעכטע ביי יעדן איינעם, מ'איז דן יעדן לפי חוב.

פארקערט, ווען מ'זעט נאר דאס גוטע ביי זיך אליין, וועט מען שוין אויטאמאטיש ווערן פרייליך, דער מוח וועט ווערן מיושב, און מ'וועט אנהויבן זען דאס גוטע אויף ביי יעדן ארום זיך, מ'וועט יעדן דן זיין לפי זכות, און פרינגען אז יעדער זאל טאקע ווערן נאר גוט און וואויל.

(זאת התורה בלק ח)

שאלות ותשובות ברסלב

האט דער אייבערשטער

פארגעסן

פון מיד?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א.

איך נעם די קוראזש צו שרייבן דעם פאלגנדן בריוו, כאטש וואס איז אפשר נישט שייך און נישט אויסגעהאלטן צו זאגן וואס איך טראכט, אבער דאס איז דאך געווען די גאנצע סיבה פארן וואס איך בין אנגעקומען צום ראש ישיבה שליט"א, פארן וואס איך האב גענומען דעם ראש ישיבה שליט"א פאר מיין מורה דר, אז איך זאל קענען רעדן און דערציילן אפנהארציג וואס עס טוט מיר באמת וויי, וואס עס שטערט מיר אין לעבן, און אזוי וועט דער ראש ישיבה שליט"א מיר קענען מחזק זיין מיט די עצות פון הייליגן רבי'ן. דאס איז וואס האט מיר געפעלט, און פעלט מיר נאכאלץ, איך האב נישט געהאט א טאטע אדער רב מיט וועמען איך זאל זיך קענען אפן דורכרעדן וואס ליגט מיר אויפ'ן הארץ און זענער זאל מיר קענען העלפן, נישט אלעס פאררעדן און זיך מאכן אזוי ווי אלעס איז גוט און פיין.

און יעצט צום ענן; די חובות, ארעמקייט, נישט האבן גענוג געלט און פרנסה, פירט מיר ממש אראפ פון זינען.

איך זע נישט אז דאס דאווענען מיט מגין אין בית המדרש זאל מיר ברענגען פרנסה; איך זע נישט אז שחרית מנחה מעריב זאל מיר ברענגען פרנסה; איך זע נישט אז אסאך בלעטער גמרא און אסאך פירקס משניות זאל מיר ברענגען פרנסה; איך זע נישט אז מעביר סדרה זיין זאל מיר ברענגען פרנסה, סיי א וואך וואס איך בין יא מעביר סדרה און סיי א וואך וואס איך בין נישט מעביר סדרה האב איך סיי ווי אלץ נאר שאדנס און חובות; איך זע נישט אז זיך אנטרענגען זיך צו היטן די אויגן, אכטונג געבן צו זיין נאר הייליג, זאל מיר ברענגען פרנסה; ארבעטן אויף קדישת הברית, ארבעטן זיך נישט אויפצווענגן, אכטונג געבן אויף מויל, זע איך נישט אז ס'זאל מיר ברענגען פרנסה; נישט אראפנעמען אדער שטיצן די בארד, זעט מיר אויך נישט אויס אז ס'זאל מיר ברענגען צינורות פון פרנסה; און רעדן שייך צו די ווייב, איר מכבד זיין, זיך אנטרענגען איר צו מאכן פרייליך, ברענגט מיר אויך נישט קיין פרנסה און עשירות.

ביי מיר גייט עס נאר אז אדער גיי איך ארויס ארבעטן אכט ניין שעה א טאג, און דעמאלט לאז איך אינגאנצן אפ מיין עבודת ה', און אפילו דעמאלט וועל איך נישט האבן גענוג געלט פאר די טעגליכע אויסגאבן און צו צאלן חובות; אדער זאל איך ווייטער זאגן תהלים, מאכן התבודדות, לערנען שיעורים פסדרן און דאווענען די דריי תפלות ווי עס דארף צו זיין, אבער אויך בלייבן אנגעזעצט און דעפרעסט, אינגאנצן משוגע ווערן, און ווייטער אן קיין געלט אנצוגיין; א לעבן וואס איז מיר בכלל נישט ווערד.

ווען איך פאל אריין אין דעם פלאנטער פון חובות, געלט, און פרנסה, איז נישטא קיין שום זאך וואס קען מיר מאכן פרייליך. ווען איך טראכט נאר פון די שמחה וואס מיר ערווארטן מיט'ן אייבערשט'נס הילף בשעה טובה ומצלחת, ווערט מיר נאך מער ביטער אויפ'ן הארץ, עס וועט מיר נאך מער שווערער ווערן מיט

זענען אזעלכע געהויבענע טעג, אזעלכע טעג וואס פארמאגן אין זיך א געוואלדיגע אוצר, אז מען קען גרינגערהייט ווערן נאנט צום אייבערשטן, דערפאר האט עס דער יצר הרע ארום גענומען מיט אזעלכע שלעסער פון עצבות און מרה שחורה, אז מען זאל נישט קענען צו קומען דערצו. אבער ווער עס האט שכל, לאזט זיך נישט נארן, ער קוקט נישט אויף די אלע דמיונות, נאר ער ניצט אויס די צייט מיט א סך תפלה, ער בעהט אסאך דעם אייבערשטן, און דאן וועט ער גרינגערהייט צוקומען צו גרויסע זאכן.

די ספרים הקדושים ברענגן פונעם הייליגן מגיד פון מעזריטש ז"ע (עבודת ישראל, מסעי) אויפ'ן פסוק (איכה א', ג) כל רדפיה השיגוה בין המצרים. "כל רודף - ג' - ה", ווער עס לויפט נאך דעם אייבערשטן. "השיגוה", קען אים דערגרייכן. "בין המצרים", דוקא אין די טעג פון "בין המצרים".

די שבתים פון די דריי וואכן זענען ספעציעל גאר גרויס, וואס איז נישטא זייער גלייכן איבערן יאר. די דריי שבתים זענען אנשטעל די דריי ימים טובים, דער ערשטער שבת איז קעגן יום טוב פסח, דער צווייטער שבת איז קעגן שבועות, און פרשת דברים - שבת חזון איז קעגן סוכות. און דערפאר זענען זיי ספעציעלע חשובע שבתים, און שבת חזון איז גאר די גרעסטע שבת פון יאר, דער נאמען "חזון" גייט ארויף אויף נבואה, ווי דער פסוק זאגט (ישעיה א', א) "חזון ישעיה". צדיקים זענען זוכה צו זען אין דעם שבת, דעם דריטן בית המקדש, וואס וועט אויפגעבויעט ווערן במהרה בימינו.

פון ביטער ווערט זיס

דער פסוק זאגט אז ימיה הנביא האט נביאות געזאגט אויף די חורבן פונעם בית המקדש "מקל שקד אני ראה" (יחזקאל א', א). זאגט רש"י אז אזוי ווי דער "מקל שקד" - דער מאנדל-בוים, פון ווען עס קומט ארויס די בלום ביז עס וואקסט ארויס די פרוכט נעמט איין און צוואנציג טעג, אזוי אויך פון ווען די גוים האבן צובראכן די מויער פון שטאט, ביז ווען זיי האבן חרוב געמאכט דעם בית המקדש האט גענומען איין און צוואנציג טעג.

מען דארף אבער וויסן אז דער מאנדל האט אויך אן אנדערע אייגנשאפט. חז"ל זאגן (משניות פרק א') אז דער מאנדל איז קודם ביטער און דערנאך ווערט עס זיס. און דערבער, אזוי ווי די דריי וואכן זענען צוגעלייגן צו מאנדלען, איז יעצט די צייט וואס מען קען איבערדרייען און מאכן אז פון ביטער זאל ווערן זיס. וואס דאס איז באמת די ארבעט פון א מענטש אויף די וועלט, אזוי ווי דער זהר הקדוש זאגט (הקדמת בראשית ד) "ווער פון אייך קען איבערדרייען און מאכן פון טונקל זאל ווערן ליכטיג און פון ביטער זאל ווערן זיס?"

דאס מיינט, אז אפילו ווען עס גייט איבער אויף א מענטש צרות און יסורים און שוועריקייטן, עס איז אים זייער ביטער דאס לעבן, עס איז אים ממש טונקל פאר די אויגן. ווען מען ווייסט אבער אז די אלע זאכן זענען נישט געשען פון זיך אליין, דער אייבערשטער האט עס געמאכט מיט'ן ציל אויף צו וועקן דעם מענטש אז ער זאל צוריק קומען צו אים, און דער מענטש גייט און ער דערציילט פארן אייבערשטן אלע זיינע פראבלעמען, דאן האט ער איבערגעדרייט און געמאכט פון ביטער זיס, ווייל דער אייבערשטער וועט אים זיכער העלפן, און ער וועט ארויס גיין פון אלע זיינע פראבלעמען און צרות.

(שיחות מורה"ש חלק ט"ו ערך בין המצרים)

די לעבנסגעשיכטע פון הייליגן רבי'ן (קמד)

אין קורצן פון פריער: דער הייליגער רבי מיט זיין פאמיליע לאזן זיך

ארויס אין וועג פון ברסלב קיין וואלטישיסק, א וועג פון

130 קילאמעטער, צו די חתונה פון זיין טאכטער מרגם.

תקכו

אינמיטן וועג, נאך א גאנצן טאג פארן, זענען זיי אנגעקומען איין פארנאכטס צו עפעס א גאסטעוויז, און זיי האבן זיך דארט אפגעשטעלט אפרויען.

דערנווייל האט דער רבי געזאגט פאר ר' שמואל יצחק פון טשערין, וואס איז אויך דעמאלט מיטגעפארן מיט'ן רבי'ן צו די חתונה, אז ער זאל צוגרייטן א וואגן און רופן דעם גוי'אישן בעל עגלה, ווייל ער וויל אביסל פארן שפאצירן.

ר' שמואל יצחק האט זיך צוגעאיילט צו טון דעם רבי'נס ווילן, ער האט אלעס צוגעגרייט ווי מען דארף, און דער רבי האט זיך ארויפגעזעצט אויפ'ן וועגן צוזאמען מיט ר' שמואל יצחק, און דער רבי האט געזאגט פאר ר' שמואל יצחק ער זאל הייסן דעם בעל עגלה צוצופירן די שטריק פון די פערד גלייך צום וואגן, ער זאל נישט האלטן די שטריק אין די הענט ווי געווענליך, נאר ער זאל לאזן די פערד גיין אליין וואו זיי ווילן.

פלוצלינג האט זיך אראפגעלאזט א געפערליכע געפל און טונקלקייט, עס איז געווען אזוי געדעכט און טונקל אז ר' שמואל אייזיק האט נישט געקענט זען דעם רבי'ן כאטש וואס ער איז געזעסן גלייך נעבן אים אויפ'ן וואגן, און אזוי האבן די פערד געשלעפט דעם וואגן פאר אומגעפער א שעה צוויי, ביז זיי זענען אנגעקומען

צו א געוויסע אומבאקאנטע שטאט, און די פערד האבן זיך אליין אפגעשטעלט ביי א גאסטהויז אן א דאך. דער רבי איז גלייך אראפ פון וואגן אינאיינעם מיט ר' שמואל יצחק, און זיי זענען אריין אין דעם הויז.

דער משרת וואס האט זיך דארט געפונען האט זיי שוין אויפגענומען, ער האט גלייך צוגעגרייט א צימער פאר'ן רבי'ן, דער רבי האט זיך דארט געלייגט שלאפן, און ר' שמואל יצחק איז געבליבן מיט'ן משרת אינעם גרויסן צימער.

איידער דער רבי איז זיך געגאנגען לייגן האט ער געבעטן מען זאל אים צוגרייטן עפעס עסן פאר נאכטמאל, און דערנאך איז ער זיך געגאנגען אראפלייגן ביז ווער די נאכטמאל ווערט גרייט.

ווען מען האט געענדיגט קאכן און צוגרייטן דאס עסן, האט די דינסט געזאגט פאר'ן משרת אז אלעס איז גרייט, און דער משרת האט געזאגט פאר ר' שמואל יצחק אז ער זאל גיין אויפועקן דעם מענטש און אים רופן צו עסן נאכטמאל. דער משרת האט נישט געוואוסט ווער דער רבי איז, און ר' שמואל יצחק האט אליין פארשטאנען אז דער רבי וויל נישט מען זאל אויסזאגן ווער ער איז. ר' שמואל יצחק האט אבער נישט געוואלט אויפועקן דעם הייליגן רבי'ן, האט ער געזאגט פאר'ן משרת, "אויב ווילסטו, קענסטו אליין גיין אים אויפועקן", דער משרת האט געפרעגט ווי אזוי ער זאל אים רופן, האט אים ר' שמואל יצחק געזאגט ער זאל אים רופן, "איד, איד, שטייט אויף עסן וועטשערע".

דער רבי האט זיך ערוועקט פון שלאף, ער האט אבער נישט געוואלט דארט עסן, ער האט נאר זיכער געמאכט אז ר' שמואל יצחק זאל באזאלן פאר די נאכטמאל וואס זיי האט אנגעגרייט, און דער רבי איז גלייך ארויסגעגאנגען פון דארט, ער האט זיך ארויפגעזעצט אויפ'ן וואגן צוזאמען מיט ר' שמואל יצחק, און ווידער געהייסן אז דער גוי זאל צובינדען די פערד גלייך צום וואגן און לאזן די פערד גיין אליין, און אזוי זענען זיי צוריק געפארן צום ערשטן גאסטהויז פון וואו זיי זענען ארויסגעפארן.

אינמיטן וועג האט ר' שמואל יצחק געהערט פון רבי'ן אז ער איז מכיר טוב פאר'ן משרת אויף דעם וואס ער האט אים אויפגעוועקט.

בדרך אגב איז ר' שמואל יצחק געוואויר געווארן דער נאמען פון דעם שטאט וואו דער רבי איז דארט געשלאפן, וואס דער שטאט איז גאר ווייט פון דארט, הונדערטער קילאמעטער ווייט פון וואו זיי זענען ארויסגעפארן.

תקצו

דערנאך איז דער רבי ווייטער געפארן און ער איז אנגעקומען מיט די גאנצע שירה, די משפחה און אנשי שלומינו, צום שטאט וואלטשיסק אויף די חתונה.

פאר'ן גיין צו די חופה האט דער מחותן, הרה"ק מוואלטשיסק זי"ע, זיך מ'זכיר געווען ביים רבי'ן אז ער זאל אים אינזין האבן ביי די חופה, ווייל ער האט פראבלעמען מיט די אויגן, האט אים דער רבי געענטפערט, "איך ווייס, איך ווייס אז דו האסט שלאפען אויגן. וואלסטו געהאט גוטע אויגן, וואלסטו געפארן צו מיר אויף די חתונה, נישט איך וואלט געארבט פארן צו דיר!"

פאר'ן צענדליג קומט א"יה גענומען פון ספר "פזלת הצדיק"

פּרָנסה. איך שפּיר מ'מ'ש ווי איך ווער משוגע, איך גיי אַראָפּ פּון זינען, און איך האָב נישט קיין וועג זיך צו באַרויאַגן און ווערן פּרייליך.

איך ווייס דער ראש ישיבה שליט"א האט נישט קיין צייט צו מיר, און איך פארשטיי עס; ווי עס זעט אבער אויס האט דער אייבערשטער אויך נישט קיין צייט צו מיר, בכלל, צו געבן פּרנסה בריחה פאר עפעס א פארווארפענער אינגערמאן; האט דער אייבערשטער פארגעסן פון מיר?

איך האף דער ראש ישיבה שליט"א וועט מיר קענען העלפן, מחזק זיין, און ווייזן א וועג ארויס פון מיין פלאנטער.

תשובה:

בְּעִזְרַת ה' תִּהְיֶה

יום ד' פרשת חקת, ז' תמוז, שנת תשפ"ב לפרט קטן

לכבוד מיין טייערער ליבער ... גרו יאיר

איך האב ערהאלטן דיין בריוו.

... פארליר זיך נישט, ... בארויאג זיך; א איד טאר נישט אזוי שרייבן, חס ושלום זאגן אז מצוות און מעשים טובים ברענגען נישט קיין גוטס.

ווען א איד טוט מצוות - געבט אים דער אייבערשטער גוטס; דאווענען מיט מנין ברענגט יא פּרנסה, שחרית מנחה מעריב ברענגט יא פּרנסה, לערנען גמרא און משניות ברענגט יא פּרנסה, מעביר סדרה זיין שנים מקרא ואחד תרגום ברענגט יא פּרנסה, נישט נאר פּרנסה - נאר אלעס, מען לעבט א חיים טובים. היטן אות ברית קודש ברענגט יא פּרנסה, און אויב חס ושלום מען איז פוגם בכרית פארלירט מען די פּרנסה. בארד און פיאות ברענגט יא פּרנסה, און אויב מען שניידט די בארד און פיאות שניידט מען די פּרנסה. רעדן שוין צו די ווייב ברענגט יא פּרנסה, עס ברענגט עשירות. חכמינו זכרונם לברכה זאגן (פּקא מציצא, נט): "אוקירו לנשיכו", זייט מכבד די ווייב, "פי היכי דתתתרו", אזוי וועט איר רייד ווערן.

אז עס איז דיר ביטער - זאלסטו דאס נישט אנהענגען אין דינע גוטע מעשים, ענדערש זאלסטו זאגן (תהלים סה, יח): "יאה עניי ועמלי", הייליגער באשעפער קוק מיין פיין, קוק מיין צער, וישא לכל חטאותי, און זיי מיר מוחל אויף מיינע זינד; עס ווערט געברענגט פון צדיקים (אגרא דפרקא, אורא קבד) ווען א מענטש גייט אריבער א צרה זאל ער זאגן די ווערטער: "הייליגער באשעפער, ראה עניי ועמלי, קוק צו מיין פיין, מיין פלאג; איך בין אזוי צעקוועטשט, איך בין אזוי צער, וישא לכל חטאותי און פארגעב מיר מיינע זינד, איך זאל נישט דארפן אריבערגיין אויבן אין הימל פיין פון גיהנום."

מוהר"ש האט אונז דערציילט א מעשה, וואס ער הייסט לעב איך מיט די מעשה; דאס פאגלייט מיר אויף טריט און שריט, איך טראכט שטענדיג פון די מעשה.

דער הייליגער צדיק, דער רבי ר' וזשא זכותו יגן עלינו - האט געהאט זייער א שווערע דחוקות, ער האט נישט געהאט וואס צו עסן, נישט געהאט וואס צו נעמען אין מויל; בנוסף לזה האט ער געהאט א שווערע פרוי, זי האט אים געגעסן די קליינעס, זי האט אים נישט אויפגעהערט צו עסן מיט שלעכטע ווערטער; טאג און נאכט האט זי אים געזאגט שלעכטע ווערטער. איין טאג איז דער צדיק געווען אזוי צעבראכן ביי זיך, ער האט געשפירט ווי ער קען מער נישט, ער האט געוויינט צום אייבערשטן, ער האט געבעטן דעם אייבערשטן ער זאל אים געבן אביסל ווארעמקייט, אביסל ליבשאפט, ער קען מער נישט אזוי אנגיין איינער אליינס.

ער איז איינגעשלאפן, און ער חלומ'ט זיך ווי זיין נשמה גייט ארויף אויבן אין הימל אין די עולמות עליונים, מען פירט אים אריבער די ברענעדיגע גיהנום און ער זעט ווי די נשמות פון די רשעים פייניגן זיך, דארט הערט מען קולות, עס טוט זיך א געשריי. דער צדיק, דער הייליגער רבי וזשא האט זיך זייער דערשראקן, ער האט דאס נישט געקענט צוקוקן, פלוצלונג קומט צו פליען א מלאך און זאגט אים: "וושא דאס איז נישט פאר דיר, דו האסט א שווערע ווייב און ארעמקייט, דאס איז שוין גענוג; פאר דיר איז אנגעגרייט א פלאץ אין גן עדן וואס (שענה סה, א) 'עין לא ראתה אלקים וולתך'."

ווען רבי וזשא האט זיך אויפגעוועקט האט ער אנגעהויבן טאנצן, ער טראכט צו זיך: זאל מיין ווייב מיר געבן וויפיל בזיונות עס גייט, זאל מיר אלעס גיין שווער - פארט וויל איך זיך נישט טוישן מיט די צער פון גיהנום.

טייערער ברודער, אז עס איז דיר ביטער שווער - זאלסטו נישט אפלאזן דיין דאווענען, לערנען און גוטע מעשים. חכמינו זכרונם לברכה זאגן (פרכות ה): ווען א מענטש גייט אריבער שווערע ביטערע טעג און ער איז נישט מבטל תורה ותפילה - דאס איז סעורים של אהבה, דאס איז א מזבח פפרה. די הייליגע חכמים דערציילן (ש) רב הונא האט געהאט א גרויסע שאדן, עס איז אים פארדארבן געווארן פיר הונדערט פעסער וויין, זענען די הייליגע חכמים אים געגאנגען באזוכן און אים מחזק זיין, זיי האבן אים געזאגט: "לעין מר במליה", ער זאל תשובה טון, וועט ער צוריק רייד ווערן, האט רב הונא געפרעגט די חכמים: "מי חשידנא בעיניכו", איר זענט מיר חושד אויף נישט גוטע מעשים? האבן אים די חכמים געענטפערט: "ומי חשיד קודשא בריך הוא דעביד דינא בלא דינא", איז דען דער אייבערשטער חשוד אז ער ברענגט אויף א מענטש שלעכטס אומזיסט?

זיי ווייטער שטארק צו דאווענען מיט מנין, זיי שטארק מיט מעביר סדרה זיין און לערנען

<<<<<<

BreslevCenter.com answers

מ'שני'ת, זיי ווייטער שטארק מיט
 שמירת הברית און געב אכטונג
 אויף זיין ווייב, רעד שיינ צו איר -
 וועסטו זוכה זיין צו פרושה פרושה.
 לייג אנוועק זיין שאָלע און
 ווארט אויף די ישועה, וועסטו
 קענען טון וואס אברהם אבינו
 האט געטון ווען ער האט מגלה
 געווען דעם אייבערשטן, ער האט
 געשריגן פאר אלעמען: "נאר
 מיטן אייבערשטן האט מען
 פרושה", "נאר מיטן אייבערשטן
 האט מען לעבן", און מען האט
 געלאכט פון אים, מען האט אים
 געפרעגט: "וואו איז זיין
 געלט...?" ער האט געדארפט
 באַרן פון יעדן איינעם, אָבער ער
 איז ווייטער געבליבן ביים
 אייבערשטן (בראשית י"ז, ל"ג): "וְאַבְרָהָם
 שָׁב לִמְקוֹמוֹ, אַבְרָהָם אָבִינוּ אִיז
 נִישַׁט אַוּוּק פֿון אִיבֶּערֶשְׁטֵן.
 נאַכדֶעם שְׁטִיט (בראשית י"ז, ג):
 "וַיֵּלֶךְ לְמַסְעֵוֹ, זָאָגן די הייליגע
 חַכְמִים (בראשית כ"ב, א, ג): "הֲלֹךְ לְפָרֵעַ
 הַקְּפוּתִי", ער איז געגאנגען
 פּאַצאַלן יעדן איינעם; זאָגט דער
 הייליגער חַתָּם סוֹפֵר וְכוּתוֹ יָגֵן
 עֲלֵינוּ (חַתָּם סוֹפֵר עַל הַתּוֹרָה פֿרַשַׁת לֶךְ, דְּבִיר
 הַפְּתִילִי וְלֶךְ) חַיִּל זָאָגן אָנְדֵן דָּא, אַז
 נִישַׁט נָאָר עֵר אִיז גֶּעגאַנגען
 פּאַצאַלן זײַנע חֲבוּת, נָאָר וואו
 אַבְרָהָם אָבִינוּ אִיז גֶּעווען האט ער
 צו יעדן איינעם גֶּעֶרֶדֶט פּוֹנֵעַם
 אִיבֶּערֶשְׁטֵן און ווער עס דינט דעם
 אִיבֶּערֶשְׁטֵן האט גֶעֶלֶט, אַלֶּע
 הָאָבִן גֶּעֶלֶכְט פֿון אִים: "וואו איז
 זיין גֶעֶלֶט? וואס רֶעֶדֶסטוּ אִין די
 לופֿט זכו?!" אַויפֿן וועג אַהִיִּים
 האט ער יעדן איינעם גֶעוויזן זיין
 רִיכְטוּם, הָאָבִן אַלֶּע גֶעֶנֶן אַז נָאָר
 ווער עס דינט דעם אִיבֶּערֶשְׁטֵן
 האט אַ לעבן.
 דער אִיבֶּערֶשְׁטֵר זָאל הֶעֱלֵף זְאֵלֶס
 הָאָבִן הַצֵּלָה אִין אַלֶּע עֲנִיָּים.
 (עֲצוּתוֹ אֲמוּנָה חַתָּם תַּשְׁפִּי"ב)

נייעס אינערהאלב מוסדותינו הק' קול תורה הילכט אפ בין כותלי הישיבה אין שטעטל

דער זומער האט זיך אנגעהויבן בין כותלי הישיבה אויף גאר א שטארקע פארנעם, די בחורים דאווענען און לערנען מיט גרויסע חשק און התמדה, דער ראש ישיבה שליט"א גייט ווייטער אן מיט די הערליכע דרשות, מיט וואס די בחורים זענען זיך מחו' און מחוק, און די דרשות גייען אויך ארויס אויף דער וועלט פון וואס פילע צענדליגע טויזנטער אידן שעפן חיזוק און הדרכה אנצוגיין אין לעבן, זיך שטארקן אין אלע מצבים, האבן דעם ריכטיגן וועג ווי אזוי צו דינען דעם אייבערשטן אין די היינטיגע שווערע וועלט וואס איז פול מיט אזויפיל שוועריקייטן און נסיונות, סיי ברוחניות און סיי בגשמיות.

אין די לעצטע צוויי יאר, ווען די ישיבה האט זיך געפונען אויף זומער אין ברסלב ליבערטי, האבן די בחורים געלערנט אין די גרויסע שול אויף די האשקיי גאס, און דארט איז אויך פארגעקומען די טעגליכע שיעורי תורה און התחזקות דורכ'ן ראש ישיבה שליט"א. דאס יאר האט מען אבער אנדערש אויסגעשטעלט, אזוי ווי דער שטעטל האט זיך גאר שטארק פארברייטערט, און די שול ווערט גענוצט א גאנצן טאג פאר מנינים שחרית מנחה מעריב, שיעורי תורה, ווי אויך איז דארט אוועקגעשטעלט דער כולל היכל הקודש, דעריבער האט מען נישט געוואלט שטערן די געווענליכע סדר היום אין שול פון א גאנצן יאר, און דערפאר האט מען אויפגעשטעלט א באזונדערע שול פאר די בחורים, וואס דארטן דאווענען און לערנען די בחורים אינאיינעם מיט'ן ראש ישיבה שליט"א א גאנצן טאג, און ביינאכט קומט אויך דארט פאר די טעגליכע שיעור התחזקות, צו וואס עס קומען צו גיין אויך פילע אינגעלייט, סיי פון שטעטל און סיי פון דאנערשטאג נאכט געבט דער ראש ישיבה שליט"א א שיעור פאר אינגעלייט, דער שיעור ווערט יא פארגעלערנט אינעם גרויסן שול אויף האשקיי, און מען האט אראפגערוקט דעם שיעור אויף נאך מעריב, אזוי אז עס זאל נישט שטערן די סדר התפלות אין שול.

יעדן טאג קומען פאר פרישע סיומים דורך די חשובע בחורים וואס זענען זוכה צו לערנען און מסיים זיין נאך און נאך, ווי א פיש אין וואסער וואס לעכצט נאך א פרישע טראפ וואסער, ווערן די בחורים נישט זאט פון נאך בלעטער גמרא, פרקים משניות, קאפיטלעך תהלים, און אזוי ווייטער יעדער מיט זיינע שיעורים, זענען זיי זוכה אריינצוכאפן גאר אסאך תורה און תפלה, וואס דאס איז די פאסיגסטע חכמה צו די הייליגע טעג וואס דערנענטערן זיך שוין באלד, ווען מיר וועלן זוכה זיין צו פארן צום הייליגן רבי'ן קיין אומאן אויף ראש השנה, און מיטברענגען דארט שיינע מתנות, די פילע תורה און תפלה וואס מען האט אריינגעכאפט אין לויף פון די זומער וואכן.

ההרים והגבעות יפצחו לפניכם רנה!

אומאן ראש השנה דערמאנונג:

ס'איז צייט צו טשעקן די פאספארטן

קרעדיט: מו"ה אלי קנאלל הי"ו - פלען איט רייט 845-678-3555

ווי די געזעץ לויטעט אין רוב מדינות, דארף דער פאספארט זיין גילטיג אויף נאך זעקס חדשים בשעת מען קומט אריין אין א לאנד. דערפאר איז יעצט די צייט איבערצוקוקן די פאספארטן און אויב לויפט עס אפ בעפאר אפריל 2023 למספרם, איז יעצט די ריכטיגע צייט אריינצוגעבן צו מאכן א פרישן פאספארט, אזוי ווי מען דערנענטערט זיך שוין מער און מער צום הייליגן רבי'נס ראש השנה.

דער אמעריקאנער סטעיט דעפארטמענט זאגט אז די ווארט צייט צו באקומען א פאספארט אין די יעצטיגע טעג שטייט ביי "צווישן 8 און 11 וואכן". דאס מיינט אז אויב מען אפלייעט יעצט, קען עס בעזרת השם אנקומען פונקט אין צייט. פאר נאך זעכציג דאלער שטעלן זיי צו "עקפעדייט פאספארט סערוויס", וואס דאס איז ערווארטעט צו דויערן צווישן 5 און 7 וואכן. אזוי אז אויב מאכט זיך סיי וועלכע פראבלעם, קען מען עס נאך בעז'ה מסדר זיין פאר ראש השנה.

ברוך ה' אז די פלענער וואס מיר האבן ארויסגעשטעלט פון "פלען איט רייט" עטליכע וואכן צוריק האט געהאט א געוואלדיגע אפקלאנג, און אנשי שלומינו האבן זיך זייער געפרייט צו באקומען א שטיקל קלארקייט איבער וואס מען קען יא אדער נישט ערווארטן פארן קומענדיגן ראש השנה. דערווייל איז נאכנישט דא קיין פרישע אפדעיטס איבער די טשארטער, אדער די טראנספארטאציע מיט'ן באן, און אזוי ווייטער. די שטאב פון "פלען איט רייט" זענען שטארק פארנומען אין די טעג צו באשטעטיגן און אויסארבעטן די פילע דעטאלן פון די אלע פלענער.

אין די לעצטיגע טעג איז פארענפטליכט געווארן א מעלדונג פונעם אוקריינישער אמבאסאדאר אין ארץ ישראל, אין וואס ער שרייבט אז ווי עס זעט אויס וועט מען נישט קענען פארן קיין אומאן אויף דעם קומענדיגען ראש השנה, און ער בעט אז ברסלב'ע חסידים זאלן מתפלל זיין אז די מלחמה זאל ענדיגן בעפאר ראש השנה, און אזוי וועט מען יא קענען פארן.

פאקטיש האט זיך אבער גארנישט געטוישט יעצט לגבי דעם ענין. אזוי ווי ביז יעצט, קען מען נאכאלץ דערווייל נישט אריינפארן קיין אוקריינע מיט א ציווילע פליגער, און מען קען דערווייל יא אריינפארן מיט א קאר, באס, אדער באן, דורך אנדערע לענדער, און מיט'ן אייבערשטנס הייליג וועט מען קענען זיין אויף ראש השנה אין אומאן ביים הייליגן רבי'ן, און פועל'ן א גוט געבענטשט יאר.

אנשי שלומינו זאלן ווייטער מתפלל זיין צום אייבערשטן, אז אלעס זאל זיך אויסארבעטן על צד היותר טוב, מען זאל קענען פארן און קומען געזונטערדייט, און אויספועל'ן פאר זיך, פאר די משפחה, און פאר גאנץ כלל ישראל, אלעס גוטס. מיט תפלה, מיט תפלה, ניסים וועסטו זען!

חיזוק צום טיר

איר קענט באקומען אלע ספרי ברסלב,
 קונטרסים, "עצתו אמונה", דרשות, ניגונים,
 סידורים, USB, SD, און נאך;
 דעליווערט צו אייער טיר!
 רופט אריין מיט אייער פארלאנג צו
347-509-4908
 און מיר וועלן פרובירן בעד'ה עס צו שיקן צו אייך אחיים

א משוגענער

א פיינער געלונגענער מענטש, קען זיך צומאל
 אויפפירן ווי א טאטאלער משוגענער; ווי אזוי
 האלט מען זיך אויף די גלייכע נארמאלע רעלסן?
קול ברסלב
212-444-9191
 1, 2, 1, 8, 2, 47

סימן טוב ומזל טוב

מו"ה מנחם שטיינבערג הי"ו
 חבר הנהלת הקהלה
 צו די געבורט פון א אינגל למזל טוב
מו"ה מנחם מענדל
שימשאוויטש הי"ו
 צו די געבורט פון א מיידל למזל טוב

קוואל פון חיזוק (פרויען) - שיעורים; מעשיות פון תפלה; רעסעפיס; און נאך
 845-351-9060 / 212-444-9169
 ארץ ישראל 0797040069 / 03303502363 / קאנאדא 438-320-9090
 בעלגיע 3235003461 / ארגענטינא / 3235003462 / 541152354380
 חיזוק יומי אימעיל chizikyomi@gmail.com / טעלעפאן מעסידישינג 347-630-2876

קול ברסלב - שיעורים; חיזוק יומי; ניגונים; מעשיות פון תפלה; און נאך
 845-351-0910 / 212-444-9191
 ארץ ישראל 0797040066 / 03303502361 / קאנאדא 438-300-8080
 בעלגיע 3235003461 / ארגענטינא / 541152354370
 צו באקומען דעם גליון אויף אימעיל breslevcenter@gmail.com